

Hevesim Yok

Bir daha ağlanmak yok, bir daha acımak
Gözüme tebeşir tozu ilişse, yanmak yok
Karana Neşeler çaldım haberin yok
Geleceğimi baştan yazdım bugün
Gururum yok

Sana dert olur mu saçımı tarayışım
Her sabah seni düşleyerek uyanışım
Terli pantolonum, ıslak çoraplarım
Sadeliğimi verdim geri bir hiç için
Gören yok

Dokunan yok ağlamışlığıma
Sokulan yok yalnızlığıma
İçime çeksem ruhum dökülür artık
Bilen yok

Konuşan yok içimdeki deliyle
Bir versen, bin alırdın biliyorsun
Geçti artık son tren toz duman
Artık zaman yok

Geleceksin içten bakışıma bir gün
Biliyorum
Duru duruşuma...
Kapımı çalacaksın kimbilir hangi umutla
Bir bakacaksın
Kimse yok

Bundan sonra sızlanmak kime fayda
Aramak seni keşfedeni neye yarar
Tılsımını dilensen canımdan
Veresim yok

Sen şimdi gittin ya
Hevesim yok!

